

בעזרת השם יתברך

סדר

קטורת

לצרה שלא תבוא רחמנא ליצלן

מיוסד ומקובל ע"פ איש אלקי מרן אברהם יהושע העשיל זצוק"ל מאפטא, וזה לשונו הקדוש: להדפיס סדר קטורת עם הכוונות מוגה ע"פ כתבי האר"י הקדוש זלה"ה. ושאר ענינים המסוגלים למנוע כל מחלה ר"ל, וה' הטוב ישמע שוועתם וימלא בטוב משאלותם ויהיה שלום בחילם שלוה בארמנותם, אמן.

ונרפס זה זמן כביר ע"פ ציווי זלה"ה, וכאשר ספו צוה כ"ק אדמו"ר צי"ע ממאגלניצא זצוק"ל זי"ע להדפיס מחדש, ואמר בפיו הקדוש שהוא לשמירה מעולה שיחיה ספר זה בבית יהודי.

והובא מחדש לבית הדפוס בפקודת אדמו"ר הגאון ה"ה רשכב"ה וכו' כקש"ת מוהר"ר יחזקאל שרגא האלברשטאם זצלה"ה משינאווא יצ"ו.

ועתה יו"ל ע"י מכון מתוק מדבש
פעיה"ק ירושלים תובב"א
שנת תש"פ לפ"ק

סוד אמירת פרשת הקטרת

זה לשון הרב הקדוש מוהר"ר חיים ויטאל ז"ע בספרו שער הכוונות (דף יג טור ד) בשם מורו רבינו האר"י הקדוש ז"ע: אמר לי מורי זכרונו לברכה לזמן המגפה בר מינן וזה עניינו, כבר הודעתוך כי כל הנשמות של בני אדם הם ממה שמתברר מן ז' מלכי אדום דמיתו, וזה סוד אומרים ז"ל כל ישראל בני מלכים הם וכאשר בתוך הברורים יש קצת פסולת שלא הוברר זה הפסולת נעשה ארס וסם המות הממית לאדם בזמן המגפה, והוא סוד פסוק ידבק ד' בך את הדבר.

והענין הוא כי אותם הקליפות שיש באותם בירורים כזכר הם המכים ונוגפים לאדם בזמן המגפה, ואחר שהכו אותו אינם נפרדים ממנו ותמיד דבוקים עמו ומקיפין אותו מכל סביבותיו שיעור כמה אמות, ולא עוד אלא אפילו באותה השכונה שעומד שם המוכה או אפילו איזה כלי ומלבוש שלו צריך להתרחק ממנו, וכל ההולך ומתדבק שם הוא מתדבק באותם הקליפות הנזכר ויכול להנזק.

וזהו טעם שבשאר החולאים והמכות שבפרשת כי תבוא לא כתב בהו ידבק כמו בענין הדבר והמגפה, לפי שבשאר החולאים אין הקליפות ההם מתדבקים שם, מזה שאין כן במכת הדבר והמגפה שהיא מבחינת קליפות הברורים הנזכר, הם דבוקים בו ובמלבושיו ובשכונתו ובכל כליו, וכבר הודעתוך בענין פטום הקטרת כי אותם י"א סממני הקטרת הם מה שנשאר בתוך הקליפות שלא יכלו להתברר, והם י"א אורות שבקדושה המחיים את הקליפות, וכאשר יעלו למעלה יסתלקו מתוך הקליפות וישארו בלתי חיות וימותו, ואינן מזיקים.

וזה הוא סוד הנזכר בזהר פרשת וירא במדרש הנעלם שטוב לומר פטום הקטרת בזמן המגפה, וכן מצינו במגפת עדת קרה שנעצרה על ידי הקטרת שהקטיר אהרן, ולכן טוב מאד בזמן המגפה בר מינן שבעת אומרו פטום הקטרת בתפלת שחרית ומנחה יכוין בה באותה כונה האמורה למעלה בסדר הקטורת.

וגם כן כאשר האדם קם אחר הצות לילה לעסוק בתורה אחר שיאמר תיקון הצות ככתוב במקומו, אחר כך יאמר פטום הקטורת בכונה ההיא, לפי שאחר הצות נכנעת ממשלת הקליפה, ובפרט אם יתחברו י' אנשים יראי ה' ויקראו סדר פטום הקטורת יחד בכונה הנזכר יעשה רושם גדול למעלה אם יהיה אחר הצות לילה כזכור.

אזהרה

אין לבטא שמות הקודש בפה, כי אם יכוין בהם במחשבה בלבד.

ומי שאינו בקי בטיב הכוונות, יאמר המאמרים והפסוקים כפשוטן ויירא מלגשת אל הקודש לכוין הכוונות, ויכלול עצמו עם כל הצדיקים המכוונים ויעלה לרצון לפני אדון כל.

סדר אמירת קמורת להאריו"ל

סדר סמני הקמורת

קח לך סמים, הרי שנים כמ"ש חכמינו זכרונם לזכרה צגמרא (צמסכת כרימות דף ו' ע"ב), והם תפארת וציון. נטף ושחלת וחלבנה, הם סוד הוד יסוד ומלכות, והרי הם ה' תחנות, ויען שהנינוך האחרון צמלכות הוא נינוך קדושה נקודה קטנה ומועטת מאד יותר מכולם, ולכן הקליפה גוצרת צמקוס הוא לכך החלצנה ריחה רע, עם היותה בכל י"א סממני הקמורת דקדושה כזכרה. סמים הם ה' סמים אחרים והוא כמ"ש חכמינו זכרונם לזכרה צגמרא (שס), והם ה' ספירות עליונות כסדרן והם כתר וחכמה בינה וחסד גבורה, ולבונה זכה הוא סוד אור המקיף לכולם, ולהיותו אור מקיף צמחון ואינו מוגבל מוך הקליפות לכן נקרא זכה, מה שאין כן צאור פנימי המוגבל צמוך הקליפות כי איננו נקרא זך כמוהו. (שעה"כ דף יג ט"ג)

אֵתָהּ הוּא יסוד לו"א (יאההויהה) יְהוָה יְהוָה
אֶלְהֵינוּ תקוף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם יסוד זו"ן **יאהרונהי** אדון הכל הנה הוא ויהיה **שֵׁהְקָטִירוּ**
אֲבוֹתֵינוּ ת"ת כולל ג' קוים **לְפָנֶיךָ אֶת קְטָרֵת הַסַּמִּים. בְּזִמְן**
שְׁבִיית הַמְקַדֵּשׁ הַיְהִיה קָיָם. פֶּאֶשֶׁר צְוִית אֹתָם עַל יַד
מִשֵּׁה גְבִיאָךְ. כַּפְתִּיב בְּתוֹרַתְךָ :

ויכוין סמים צאי"ק צכ"ר מתקו, מ"ו הוא מלוי ע"ב יוד הי ויו הי, ות"ק הוא רצוע מלוי קס"א אלף אלף הי אלף הי יוד אלף הי יוד הי:

ויכוין על נטף שהוא צא"ת צ"ש ט"צו צניקוד לך ואות ראשונה של סמים, שהוא ג"כ ניקוד אות ראשונה ואות אחרונה של לבונה ואות ראשונה של זכה.

ויכוין עוד ושחלת צא"ל צ"מ שהוא פיקאב שהוא ניקוד ח' של ושחלת וניקוד לך וניקוד סמים.

פסוק זה יאמר ג' פעמים ביורש, כזה
וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוָה יְהוָה
מִשֵּׁה קָוֶה-לָּךְ סַמִּים
צָטָף (ט"צו) וּשְׁחֵלֶת (פִּיקָאב)
וַחֲלִבְנֵה סַמִּים וּלְבֹנֵה זָכָה בַד
בְּבַד יְהִיָּה :

ואח"כ יאמר ג' פעמים למפרע, כזה
יְהִיָּה בְּבַד בַד זָכָה וּלְבֹנֵה סַמִּים
וַחֲלִבְנֵה וּשְׁחֵלֶת צָטָף סַמִּים
לָךְ קָוֶה מִשֵּׁה אֶל יְהוָה יְהוָה
וַיֹּאמֶר :

סדר אמירת כטורת להאריז"ל

ואח"כ יאמר למפרע ממש, דהיינו האותיות ג"כ למפרע ג' פעמים והנקודות הם מן נטף ושחלת וְחִלְפָנָה וְלִכְנָה ותזורים חלילה עוד הנקודות מן נטף

הִיְהִי יִרְבֵּב רָב הִכֹּף הַנְּבִלֹוּ מִיְמִס הַנְּבִלֹוּ תִלְוֹשֵׁוּ
פִטְנָ מִיְמִס כֹּל וְזִק הַשָּׁמַ לָּא הֵ-ו-הֵ-י רְמֵאִו:

ואח"כ יכוין בשם זה בְּהַשֵּׁ הַיּוֹצֵא מִרְ"ת מְעַלֵּי שְׁמַרֵי הַחֹמוֹת, ומספרו רבוע ע"ב וקס"א, ואח"כ יכוין אותו במילואו מִמֶּה הָא שֵׁוֹן ומספרו עולה מֶת. ונמתק בניקודו [של מות שהוא קמ"ץ וסגול] שעולה [מ"ו כמספר מילוי] ע"ב [כזה יוד הי ויו הי], וכשימשוך לו א' מתיקון ואמת שבפני אריך אנפין מהפכו ממוֹת לואמת, וזה טוב לסלק המות מכל חולה.

אחר כך יכוין השם הב' דאנא בכח והוא קָרַע שֵׁטָן [ויכוין השם] בא"ת ב"ש מהופך [ר"ל השם השני קודם הראשון, כזה] בְּנִטְ דָּגָו, ואח"כ בשם מִטְטָרוֹן ובא"ת ב"ש יִנְגַפְט, אח"כ שם סִגְזִיאל ומספרו ס"ג ב"ן עם הכולל, ואח"כ גֹּרְטָטָמ והוא מטטרון מהופך.

ואח"כ יכוין בשם יְכִי ובא"ת ב"ש מִכֶּם, ושם כוֹזו ושם טָהָד.

ואח"כ [יכוין שם הוי"ה פשוט ובריבוע, ושם מ"ה בריבוע, הכל בניקוד חט"ף קמ"ץ] יְהוּה י יְהוּה יְהוּה יְהוּה, יוּד, יוּד הָא, יוּד הָא, יוּד הָא וְאוּ, יוּד הָא וְאוּ הָא.

גם יכוין תמיד בשם נְגַף [שעולה קל"ג] גימטריא מילוי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן [כזה יוד הי ויו הי, יוד הי וואו הי, יוד הא וואו הא, יוד הה וו הה, שעולה קכ"ח] עם ד' כוללים והכולל [הרי קל"ג כמספר] נְגַף, והנקודות הם ממוצא האותיות [גו"ן גימ"ל פ"א]. והשם עם הנקודות גימטריא שם טַפְטָפִיָּה.

ויכוין [שבע תיבות אלו בניקוד ז' הספירות, כזה]

הַפְקֵד עֲלֵינוּ רַשִׁיעַ וְשֵׁטָן יַעֲמִיד עִלָּיִם יְמִינוּ
וְזִמְיֵי לַע דְּמֵיעֵי זְטֵיעֵי עֵשֶׂר וְיִלְעֵי דְקַפָּה

[ויכוין ששה שמות ראשונות דשם ע"ב בניקוד כזה]

וְהוּ יְכִי סִיטָ עָלַם מִהַשֵּׁ לְלָה

וַיִּסַּע מִלְאָף הָאֱלֹהִים תְּקֵף וּבַעַל הַיּוֹסֵף הַהֲלָף לַפְנֵי מוֹחֲזָה יִשְׂרָאֵל
וַיִּלְךָ מֵאֲחֻרֵיהֶם וַיִּסַּע עֲמֹוד הַעֲצֹן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמִד מֵאֲחֻרֵיהֶם:
וַיָּבֵא בֵּין מוֹחֲזָה מִצְרַיִם וּבֵין מוֹחֲזָה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַעֲצֹן וְהַחֲשֵׁף
וַיָּאֵר אֶת-הַלְּלִיָּה וְלֹא-קָרַב יְהוָה אֶל-יְהוָה כָּל-הַלְּלִיָּה:

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

וַיֵּט מִשֵּׁה אֶת־יָדָיו עַל־הַיָּם וַיִּזְכֹּר יְהוָה וַאֲדַתָּה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה אֲדוֹן הַכֹּל הַיָּם הַיָּם וְהַיָּם |
 אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עָזָה כָּל־הַלְּיָלָה וַיִּשֶׁם אֶת־הַיָּם לְחֹרֶבָה
 וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם :

[ואח"כ יאמר פסוקים אלו ובסופם יכוין בשמות היוצאים מר"ת פסוק האחרון]

וַיִּקְרָא מִשֵּׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכּוֹ וְקוּזוֹ
 לָכֶם צֵאוּ לְמִשְׁפּוֹחֵיכֶם וּשְׁחַטוּ הַפֶּסֶחַ : וּלְקוּזוֹתֵיכֶם אֲנֹחֵת
 אֲזוּב וּטְבַלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר־בַּסֶּף וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל־עֲלֵתֵי
 הַמְּזוּזוֹת מִן־הַיָּם אֲשֶׁר בַּסֶּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִמִּתְנוֹ־בֵיתוֹ
 עַד־בֶּקֶר : וְעַבְרַת יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה אֲדוֹן הַכֹּל הַיָּם הַיָּם וְהַיָּם לְנִגְףָה אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה
 אֶת־הַיָּם עַל־הַמִּשְׁקוֹף וְעַל עֲלֵתֵי הַמְּזוּזוֹת וּפֶסֶחַ יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה אֲדוֹן הַכֹּל הַיָּם הַיָּם וְהַיָּם
 עַל־הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחָוִית לָבֵא אֶל־בֵּיתֵיכֶם לְנִגְףָה :
 וַיֵּל אִמּוֹ אֵהֶע הוּשֵׁי הוּי עֵהוּ יֵהֵל אִבֵּל

[ואח"כ יאמר פסוקים אלו ובסופם יכוין בשמות היוצאים מר"ת פסוק האחרון]

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה לְזִכָּר־לָךְ וּלְבִנְיָה עַד־עוֹלָם : וְהָיָה
 כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה אֲדוֹן הַכֹּל הַיָּם הַיָּם וְהַיָּם
 לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַעֲבָדָה הַזֹּאת : וְהָיָה
 כִּי־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מַה הַעֲבָדָה הַזֹּאת לָכֶם : וְאַמַּרְתֶּם
 זָבַח־פֶּסֶחַ הוּא לַיהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה אֲדוֹן הַכֹּל הַיָּם הַיָּם וְהַיָּם אֲשֶׁר פֶּסַח עַל־בֵּיתֵי
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפּוֹ אֶת־מִצְרַיִם וְאֶת־בֵּיתֵינוּ הִצַּל
 וַיִּקְדֵּי הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ : וְזֶה הֵלֵא פֶעֶב בֵּיב בֵּאֵם וְבַה וְהוּ

ואח"כ יאמר

וְהִסִּיר יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה אֲדוֹן הַכֹּל הַיָּם הַיָּם וְהַיָּם מִמֶּנָּה כָּל־חֲלָי וְכָל־מַדּוּי מִצְרַיִם
 הָרְעִים אֲשֶׁר יִדְעָת לֹא יִשְׁיָמָם בְּרָה וְנִתְּנָם בְּכָל־שִׁטְאָה :
 ויכוין בצירוף זה
 וְהָא הוּי סִישׁ יִמֵי רִצְמֵ יֵרֵם הַיֵּב וּמַךְ הַהוּ מַרְזֵ מַעֵת רִינֵ כֶסֶם
 לֵאב וְחִשְׁכ לֵרֵל יִישׁ וְדֵז כַּעֵא לַתִּי מַלְךְ :

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

ואח"כ יאמר עוד פעם

וְהִסִּיר יְהוָה אֶת־יְהוֹצְאֵהוּ יֵאָהֲרֵנּוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוּא הוּא יֵאָהֲרֵנּוּ מִמֶּנּוּ כָּל־זוֹלָתוֹ וְכָל־מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְרְעַת לָא יִשְׁיִמָם בָּרַךְ וְנִתְּנָם בְּכָל־שִׁנְאֵיךְ:

ויכוין בצירוף זה

והס ירי הוזה ממך כללז ליו כללמ דוי מצר ימה רעי מאש ריד
עתל איש ימם ברו נתנ סבכ לשנ איך:

אח"כ יאמר

אֲתָה סִתֵּר לִי מִצָּר תִּצְרְנִי רְצֵי פִלְטֵ. תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: בְּטוֹחוֹ

בִּיהוֹצְאֵהוּ יֵאָהֲרֵנּוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוּא הוּא יֵאָהֲרֵנּוּ כִּי בֵּיהָ יְהוֹצְאֵהוּ יֵאָהֲרֵנּוּ עֲלֵי עַד. כִּי בֵּיהָ יְהוֹצְאֵהוּ יֵאָהֲרֵנּוּ

צִוֵּר עוֹלָמִים: יְהוֹצְאֵהוּ יֵאָהֲרֵנּוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוּא הוּא יֵאָהֲרֵנּוּ עוֹף לְעִמּוֹ יִתֵּן. יְהוֹצְאֵהוּ

יֵאָהֲרֵנּוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוּא הוּא יֵאָהֲרֵנּוּ יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ויכוין לצירופם ישר והפוך וישר כזה

אמי תיה המו סלה תוע רעו לרז יול מצע צהמ רוו תהי צית
רהן זיי יבה ריו זכה ידי פעב ליר טרך תעא סהת ווע בהמ
ביו זבב יוש סחל לטו הבם:

אח"כ יאמר

אֲתָה סִתֵּר לִי מִצָּר תִּצְרְנִי רְצֵי פִלְטֵ. תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: סָלָה

תְּסוּבְּבֵנִי פִלְטֵ. רְצֵי תִצְרְנִי מִצָּר לִי סִתֵּר אֲתָה: אֲתָה סִתֵּר

לִי מִצָּר תִּצְרְנִי רְצֵי פִלְטֵ. תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה:

ויכוין צירופם [ישר והפוך האותיות והפוך התיבות] כזה

אהס תכלל הסה סית תנס רבב לבב יסנ מתי צטפ רכלל תפס
ציר רנז צרי יית רנצ צרר יענ פתי לרמ טעצ תמר סיל בלי
ברס צתת יסר סהא לתת האה:

ואח"כ יאמר

וְעִשִּׂיתְּ אֲתָה קְטֹרֶת רִקּוֹחַ מְעִשָּׂה רִקּוֹחַ מִמְּלֹא

טָהוֹר קָדֵשׁ: וְשׂוֹחֲקֶת מִמְּנֶה הָדֵק וְנִתְּתָה מִמְּנֶה

לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעֵד לְךָ שְׁמִיה

קָדֵשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר. וְהִקְטִיר עָלָיו

אֶהָרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטָבֹו
אֶת-הַזֹּרֹת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֹלֹת אֶהָרֹן אֶת-הַזֹּרֹת
בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה
יֵאָהֲרֶנָּה ^{אֲדוֹן הַכֹּל} ^{יְהוָה הוּא יְהוָה} לְדֹרֹתֵיכֶם:

אח"כ יאמר פיטום הקטרת, ויכוין בי"א סממני הקטרת שהם עשר ניצוצות הקדושה שבקליפה ועוד ניצוץ א' מקיף להם, ויכוין להעלותם בקדושה וישארו הם מתים

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת פִּיעֹד הוּא סוּד ד' מוּחִין דַּגְלוּת שֶׁהִם
ד' שְׁמוֹת הוּי"ה, וּג' דַּקְטָנוֹת שֶׁהִם לְבוּשִׁים אֱלֹהִים שֶׁהִם אֱלֹהִי"ם דְּיוֹדִי"ן
כֹּה אֵלֶּךָ לְמַד הִי יוֹד מִם, הַנִּקְטָרִים צִמְחָתָה שֶׁהִם נה"י דֵּאֵמָה שְׁנָה אֱהִי"ה
צִוּוּדִי"ן צֵלֶפְיִן וְהִי"ן [אֵלֶּךָ הִי יוֹד הִי, אֵלֶּךָ הֵא יוֹד הֵא, אֵלֶּךָ
הֵה יוֹד הֵה] גִּימַטְרִיא מוֹחֲתָה, שֶׁהַקְטָרֶת שֶׁהִם הַמוּחִין מוֹנָחִים צֵה, שְׁלֵשׁ
בַּמֵּאוֹת גִּימַטְרִיא בַּמֵּצֻפִין שֶׁהוּא גִימַטְרִיא ש', וְשְׁלֵשִׁים הוּא מִלּוּי הַשִּׁי"ן
וְשְׁמוֹנָה הִם ד' מוּחִין דַּגְלוּת וּג' דַּקְטָנוֹת עִם הַכּוֹלֵל בְּצִיָּה הִיּוּ בָּהּ.
שְׁלֵשׁ בַּמֵּאוֹת מִסְפְּרוֹ אֱלֹהִים דְּיוֹדִי"ן [אֵלֶּךָ לְמַד הִי יוֹד מִם] דַּקְטָנוֹת
שֶׁהוּא גִימַטְרִיא שִׁין וְשְׁלֵשִׁים הוּא מִלּוּי הַשִּׁי"ן וְחֲמִשָּׁה הִם ד' מוּחִין
דַּגְלוּת עִם הַכּוֹלֵל בְּצִיָּה יְמוֹת הַחֲמִשָּׁה. מְצֵה לְכָל יוֹם. פָּרַס
בְּשִׁחֲרִית וּפָרַס בֵּין הָעֲרָבִים. וְשְׁלֵשׁ בְּצִיָּה מְצִים יְתָרִים
שְׁמֹנֶה מְכַזִּים כִּהֵן גָּדוֹל מְכַזִּי וְחֲפָצִי בְּיוֹם הַכְּפוּרִים.
וּבְמוֹחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְב יוֹם הַכְּפוּרִים. וְשׁוֹחֲקָן יָפָה
יָפָה כִּדִּי שְׁתֵּהָ דַקָּה מִן הַדַּקָּה:

וְאֶחָד עֶשְׂרִי סַמִּים הִיוּ בָּהּ. וְאֶפֶס הֵן א הַצִּרִי הוּא בְּתַר
וּמִסְפְּרוֹ אֱלֹהִים צִוּוּדִי"ן [אֵלֶּךָ לְמַד הִי יוֹד מִם], ב וְהַצִּפְרָן הוּא
יְסוּד שְׁלֵהֲאִיר צו כְּרִין לְקִשְׁרוֹ עִם הַכֹּתֵר וְהוּא צִימַטְרִיא אֱהִי"ה יְהוָה אֲדִנִּי
שְׁדִי, ג וְהַחֲלָבָנָה הוּא מַלְכוּת וְה' אֲמוּנוֹת חֲלֻצָה הִם ה' גְּבוּרוֹת שְׁכַל

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

אחת כלולה מסוד י"א יריעות שהוא מספר וזה שנראש מיצות והחלצנה,
 ד וְהִלְבֹּנָה הוא סוד אור מקיף מפני שחלצנה שהיא מלכות רימה רע אין
 מספיק אור הכתר להאיר צה ונריך לקשרה עם אור מקיף, לצונה גימטריא
 אדון יחיד, מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים בְּנֵה. ה מור הוא חסד,
 ו וְקִצְיֵה הוא גבורה ומספרו [של קניעה עולה] רע"ה, ר' הוא רצוע
 אלהים [כזה א אל אלהי אלהים], ו[מספר] ע"ה [הוא] ג"פ
 כ"ה מיצות שנסממני הקטרת, ז שִׁבְכַת גְּרָה הוא תפארת מתפשטים
 ממנו כשזולת לימין ולשמאל, ח וְכַרְכָּם הוא נצח ומספרו [של כרכס עולה]
 פ"ר סוד ה' גזרות מצפף, מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר
 בְּנֵה. ט הַקְּשִׁטֹּה הוא חכמה שִׁשִּׁים עָשָׂר. י וְקַלּוּפָה הוא בינה
 וגימטריא [של קלופה עולה] ארך כלול ג' רישין שִׁלְשָׁה. יא וְקִצְמוֹן
 הוא חוד תשִׁעֵה. בּוֹרִית פְּרִשִׁינָה תשִׁעֵה קִבִּין. י"ז
 קִפְרִיסִין סֵאִין תִּלְתָּא וְקִבִּין תִּלְתָּא. וְאִם לֹא מִצָּא י"ז
 קִפְרִיסִין מִבֵּיא זָמַר זָמַר וְזָמַר עֲתִיק. מְלוֹז סְדוּמִית רוֹבַע.
 מִעֲלָה עֲשָׂן כָּל עֲשׂוּא. רַבִּי זָתָן הַבְּבִלִי אוֹמֵר. אֶף
 כִּפַּת הַיְרֵדִין כָּל עֲשׂוּא. וְאִם זָתָן בָּהּ הַבֵּשׂ פְּסָלָה. וְאִם
 זָמַר אֲזַחַת מִכָּל סִמְנֵיהָ זָמַר מִיָּתָה:

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינּוּ אֶלָּא שְׂרָף הַצְּוֹטָף
 מִעֲצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית פְּרִשִׁינָה לָמָּה הִיא בָּאָה. כְּדִי
 לִיפּוֹת בָּהּ אֶת הַצֶּפֶרֶן כְּדִי שִׁתְּהָא זָאָה. י"ז קִפְרִיסִין לָמָּה
 הוּא בָּא. כְּדִי לְשָׂרוֹת בּוֹ אֶת הַצֶּפֶרֶן כְּדִי שִׁתְּהָא עֲנָה. וְהִלָּא
 מִי רַגְלִים יָפוּן לָהּ. אֶלָּא שֵׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ
 מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא. רַבִּי זָתָן אוֹמֵר. כִּשֵּׁהוּא שׁוּזָק. אוֹמֵר. הָדֵק הַיֵּטֵב.
 הַיֵּטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֵה לְבִשְׂמִים. פְּטָמָה

סדר אמירת קטורת להאריז"ל מא

לְחַצְאִין. כְּשֶׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרְבִיעַ לֹא שָׁמְעָנוּ: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה. זֶה הַכֹּלֵל. אִם כִּמְהֵרָה כְּשֶׁרָה לְחַצְאִין. וְאִם חָסַר אֶחָד מִכָּל סַמְעִיָה חָיֵב מִיָּדָה:

תִּנְיָא. בַּר קַפְרָא אָמַר. אֶחָד לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָּאָה שָׁל שְׁיָרִים לְחַצְאִין: וְעוֹד תִּנְיָ בַּר קַפְרָא. אֲלוּ הָיָה זֹתָן בְּהַ קָרְטוּב שֶׁל דְּבִשׁ אִין אָדָם יָכוֹל לְעַמֵּד מִפְּנֵי רִיחָה. וְלָמָּה אִין מְעַרְבִין בְּהַ דְּבִשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה. כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לַיהוָה: אדון הכל
היה הזה ויהיה יאהרונתי

ג"פ יהוואדני אדון הכל
היה הזה ויהיה יאהרונתי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁעָב לָנוּ אֱלֹהֵי תקוף ופעל חיובות
ופעל הכוחות כולם יַעֲקֹב סָלָה: ג"פ יהוואדני

צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטְחִין בָּךְ: אדון הכל
היה הזה ויהיה יאהרונתי ג"פ יהוואדני הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲזָנוּ בַּיּוֹם קָרְאֵנוּ:

אֶתָּה סֵתֵר לִי מִצָּר תַּצַּרְנִי. רָצִי פִלְטֵ. תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: וְעַרְבָה לַיהוָה אדון הכל
היה הזה ויהיה יאהרונתי מַצֹּחֹת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֶׁנִּים קִדְמוֹצִיּוֹת:

אָנָּה בָּכַח. גְּדֻלַּת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צָרוֹךְ: אב"ג ית"ץ
קַיִל רָצַת. עֲמָךְ שֶׁלָּבָנוּ. טַהֲרָנוּ זֹרָא: קרע שט"ץ
זָא גְבוּר. הוֹרְשֵׁי יְהוּדָה. כְּבַבַּת שְׁמַרִם: ג"ד יכ"ש
בְּרַכֵּם טַהֲרֵם. רִחְמֵי צְדָקָתְךָ. תַּמִּיד גְּמָלֵם: בט"ר צת"ג
וְחִסִּין קְדוּשָׁה. בְּרוּב טוֹבָךָ. זָהֵל עֲדָתְךָ: חק"ב טז"ע
יְחִיד גְּאָה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. וְזָכְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ: י"ג פ"ד
שְׁוֹעֲתָנוּ קַיִל. וּשְׁמַע צְעָקָתָנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: שק"ו צ"ת
בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

יאמר ג' פעמים, ויכוין שם טַפְטַפִּיָּהּ בניקוד זה, והניקוד גימטריא אלהים

וַיֹּאמֶר מִשֶּׁה אֶל-אֶהָרָן קָח אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְתֵן-עָלֶיהָ
 אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְעִים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה
 אֶל-הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי-יֵצֵא הַקֹּצֵף מִלִּפְנֵי יְהוָה
 יֵאָהֲרֶנּוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַחֹל הַזֶּה הִיא הַתּוֹרָה וַיִּקַּח אֶהָרָן כַּאֲשֶׁר | הִבִּיר
 מִשֶּׁה וַיִּרְץ אֶל-תּוֹךְ הַקֹּהֵל וְהִנֵּה הַחֹל הַזֶּה בָּעַם
 וַיִּתֵּן אֶת-הַקְטֹרֶת וְכַפֵּר עַל-הָעָם: וַיִּעֲמֵד בֵּין-הַמִּטִּים
 וּבֵין הַזֹּהִיִּים וַתִּעָצֵר הַמִּגֶּפֶה:

אחר כך [פסוק זה ישר והפוך וישר ג' פעמים]

וַאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָרָה וְאַרְצֵן לַבָּקָר וְחִסְדָּךְ כִּי הָיִיתָ מְשֻׁלָּב
 לִי וּמָזוֹס בְּיוֹם צָר לִי: לִי צָר בְּיוֹם וּמָזוֹס לִי מְשֻׁלָּב
 הָיִיתָ כִּי וְחִסְדָּךְ לַבָּקָר וְאַרְצֵן עֲזָרָה אֲשִׁיר וְאַנִּי: וְאַנִּי
 אֲשִׁיר עֲזָרָה וְאַרְצֵן לַבָּקָר וְחִסְדָּךְ כִּי הָיִיתָ מְשֻׁלָּב לִי
 וּמָזוֹס בְּיוֹם צָר לִי: ע"כ ג"פ

מכאן יאמר ז' פעמים, ויכוין שר"ת וס"ת של פרשה זו הוא וזה, ואחריה יאמר פסוק
 "ה' להושיעני עד בית ה'", ויכוין שר"ת וס"ת של הפסוק הוא יה, ועם זה של
 הפרשה הוא [צירוף] וזהיה

וַיַּעַשׂ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְהִב טָהוֹר מִקִּשָּׁה עָשָׂה אֶת-הַמִּזְבֵּחַ
 יִרְכֵה וְקָנָה גְבִיעִיהָ כַּפְתָּרִיהָ וּפְרוּחֶיהָ מִמִּנְהָ
 הָיוּ: וְשִׁעָה קָנִים יֵצְאִים מִצְדֵיהָ שְׁלִשָּׁה | קָנֵי מִזְבֵּחַ
 מִצְדֵהָ הָאֲחֻד וְשְׁלִשָּׁה קָנֵי מִזְבֵּחַ מִצְדֵהָ הַשֵּׁנִי: שְׁלִשָּׁה
 גְּבִעִים מִשְׁקָדִים בַּקָּנָה הָאֲחֻד כַּפְתָּר וּפְרוּחַ וְשְׁלִשָּׁה
 גְּבִעִים מִשְׁקָדִים בַּקָּנָה אֲחֻד כַּפְתָּר וּפְרוּחַ כֵּן לְשִׁשֶּׁת
 הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִן-הַמִּזְבֵּחַ: וּבַמִּזְבֵּחַ אֲרִבְעָה גְּבִעִים

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

מג

מִשְׁקָדִים כִּפְתָרֶיהָ וּפְרוּחֶיהָ: וּכְפָתֵר תְּחִלַּת שְׁלֵשֵׁי הַקָּלִים
 מִמְנָה וּכְפָתֵר תְּחִלַּת שְׁלֵשֵׁי הַקָּלִים מִמְנָה וּכְפָתֵר תְּחִלַּת שְׁלֵשֵׁי
 הַקָּלִים מִמְנָה לְשֵׁשֶׁת הַקָּלִים הַיְצְאִים מִמְנָה: כִּפְתָרֵיהֶם
 וּקְצָתָם מִמְנָה הֵיוּ כֹלָה מִקְשָׁה אֲחֻת זָהָב טָהוֹר:
 וַיַּעַשׂ אֶת-צִרְתֶּיהָ שִׁבְעָה וּמִקְלוֹתֶיהָ וּמִזֹּתְתֶיהָ זָהָב
 טָהוֹר: כִּפֶּר זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֶתָּה וְאֶת כָּל-כִּלְיֶיהָ:

יְהוָהנִי יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הוּא וְהָיָה לְהוֹשִׁיעֵנִי וּנְגִידוֹתַי נִנְגְּנָן כָּל-יָמַי

וְחַיִּינוּ עַל-בֵּית יְהוָהנִי יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הוּא וְהָיָה: ע"כ ז"פ

אח"כ יהפוך ויקדים הפסוק לפרשה (כדלהלן) גם כן ז' פעמים, ויצא שם יהוה (כסדרה *)

יְהוָהנִי יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הוּא וְהָיָה לְהוֹשִׁיעֵנִי וּנְגִידוֹתַי נִנְגְּנָן כָּל-יָמַי

וְחַיִּינוּ עַל-בֵּית יְהוָהנִי יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הוּא וְהָיָה:

וַיַּעַשׂ אֶת-הַמְנָרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת-הַמְנָרָה
 יֶרֶכָה וּקְצָה גְבִיעֶיהָ כִּפְתָרֶיהָ וּפְרוּחֶיהָ מִמְנָה הֵיוּ:
 וְשֵׁשֶׁת קָלִים יְצְאִים מִצִּיְהִיהָ שְׁלֹשָׁה | קָלִי מְנָרָה מִצִּיְהִיהָ

(* הרה"ק מאפסא זי"ע סידר כאן לומר פרשת המנורה כולה ז' פעמים, ובראשו פסוק "ה' להושיעני", הרי הוי"ה ביושר כסדרה. אמנם בשער הכוונות (דף יד ע"א) כתב לומר רק

פעם אחת פסוק "ה' להושיעני" ופסוק "זוה מעשה המנורה" וזלה"ק: אח"כ תחזור ותאמר

הפ' הזוה: יְהוָהנִי יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הוּא וְהָיָה לְהוֹשִׁיעֵנִי וּנְגִידוֹתַי נִנְגְּנָן כָּל-יָמַי וְחַיִּינוּ

עַל-בֵּית יְהוָהנִי יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הוּא וְהָיָה: ופסוק א' מפרשת בעלתך: וְזֶה מַעֲשֵׂה

הַמְנָרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד-יֶרֶכָה עַד-פְּרוּחָהּ מִקְשָׁה הוּא כִּפְרָאָה

אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָהנִי יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הָיָה הוּא וְהָיָה אֶת-מִשְׁהָ כֵּן עָשָׂה אֶת-הַמְנָרָה:

אשר גם ר"ת וס"ת פסוק זה הוא וזה ומפ' "ה' להושיעני" ר"ת וס"ת הוא י"ה הרי הוי"ה

א' שלימה, עכ"ל. וכן איתא בכסף הכיפורים.

הָאוֹחַד וְשִׁלְשָׁה קָנִי מְנֶרֶה מְצַרֶּה הַשְּׁנַיִם: עֲשֵׂה
גְּבֻעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיָה אֶחָד כַּפֶּתֶר וּפְרוּחַ וְשִׁלְשָׁה
גְּבֻעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיָה אֶחָד כַּפֶּתֶר וּפְרוּחַ כֵּן לְשֵׁשֶׁת
הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִן-הַמְנֶרֶה: וּבַמְנֶרֶה אַרְבַּעַה גְּבֻעִים
מִשְׁקָדִים כַּפֶּתֶרִיָּה וּפְרוּחִיָּה: וְכַפֶּתֶר תְּנוּת שְׁנַיִם הַקָּנִים
מִמְנָה וְכַפֶּתֶר תְּנוּת שְׁנַיִם הַקָּנִים מִמְנָה וְכַפֶּתֶר
תְּנוּת-שְׁנַיִם הַקָּנִים מִמְנָה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִמְנָה:
כַּפֶּתֶרִיָּהּ וְקִנְיָתָם מִמְנָה הֵיוּ כֹּלֶה מִקְשָׁה אֶחָד וְהָב
טָהוּר: וַיַּעַשׂ אֶת-צִרְתֵּיהָ עֲשֵׁבָהּ וּמִלְקוּחִיהָ וּמִזֹּתֶתֶיהָ
וְהָב טָהוּר: כֹּפֵר וְהָב טָהוּר עֲשֵׂה אֶתָּה וְאֶת
כָּל-כִּלְיָהּ: ע"כ ז"פ

אח"כ יאמר מזמור "אלקים יחננו" בצורת מנורה, ויכוין ר"ת ג' פסוקים הימניים אלי,
וס"ת הכם גימטריא אדני.

הרי כל השמות מן המזמור הזה הם כמספר קול יה אהיה אדני. ור"ת כל הז'
פסוקים הם אלי ייאי גימטריא ע"ב.

וצריך לכוין בכל יום לפסוק אחד מזה המזמור שגובר בזה היום, ר"ל ביום ראשון פסוק
אלהים יחננו וגו', ביום שני פסוק לדעת וגו', וכן על זה הדרך בשאר ימי השבוע.

ר"ת ג' פסוקים השמאליים הוא יאי גימטריא אהיה, וס"ת מוץ גימטריא קול.

כל האותיות של זה המזמור הם רי"ו נגד רי"ו דשם ע"ב, וע"ב רי"ו גימטריא רפ"ו.
לפיכך יכוין בדי' ע"ב הידועים לתקנם, כזה יוד הי ויו הי, יוד הי ואו הי, יוד
הי ואו הי, יהוה יוד הא ואו הא, י יה יהו יהוה.

גם יכוין קול יה אהיה אדני מספרם עם הכולל גימטריא רוזל.

ר"ת ג' פסוקים אלו הוא יא"י ג'
 אהי"ה וס"ת מו"ץ גימטריא קול.
 כל האותיות של זה המזמור הם
 רי"ו נגד רי"ו דשם ע"ב. וע"ב רי"ו
 גי' רפ"ה. לפיכך יכוין בד' ע"ב
 הידועים לתקנם:
 גם יכוין קול יה אהיה אדני
 מספרם עם הכולל גי' רחל:

ר"ת ג' פסוקים אלו הוא אל"י
 וס"ת הכ"ם גימ' אדני.
 הרי כל השמות מן המזמור הזה
 הם כמספר קול יה אהיה אדני.
 ור"ת כל הז' פסוקים הם אל"י
 ייא"י גימטריא ע"ב.
 וצריך לכוין בכל יום לפסוק אחד
 מזה המזמור שנוצר בזה היום:

סדר אמירת קטורת להאריז"ל

אח"כ יאמר ג' פעמים [פסוק דלהלן], ויכוין בשם **זְעוּרִירוֹן** היוצא ממנו [מתיבות כן עשו קחו מזמרת בכליכם והורידו מנחה].

עוד יכוין לשם **זְעֵדְזֵלְבֵשֵׁי** היוצא ג"כ מפסוק זה [מתיבות צרי רבש נכאת ולט בַטְנִים ושְקָדִים] והניקוד הוא כמו שנקוד במקרא, ומספרו הוא **שְׁדִי** וקס"א [כזה **אֵלֶּף הֵי יוֹד הֵי**] עם עשר אותיות והכולל.

(וי"א שיכוין בשם **זְעֵדְזֵלְבֵשֵׁי** ובשמות **פָּנְמִכְאָר קָהֶסְמֶזֶת**, שהם האותיות הקודמות של השם הנ"ל והאותיות המאוחרות של השם הנ"ל).

עוד יכוין לשם **רוטא** היוצא ג"כ מפסוק זה [מתיבות צרי ומעט נכאת]

**וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם-כֵּן | אֶפְוֹא זֹאת לַעֲשׂוֹ קוֹחִי
מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכַלִּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִזֹּחֶה מֵעֵט
צָרִי וּמֵעֵט דְּבִשׁ נִכְאֵת וְלֹט בַּטְנִים וּשְׁקָדִים:**

ואח"כ יאמר ז' פעמים 'יהי נועם' נגד ז' אותיות **אהיה** יהו ויוצאין מהם ז' שמות מרגלאן, שהם **יהוה, יהוה, מצפץ, יה אדני, אל אלהים, מצפץ, ויש בו ק"ל תיבות עם כפילות פסוק אחרון, כמספר סמא"ל להכניע כחו וגבורתו**

אהיה יהו

יְהִי זַעֲמַם ויהי גימטריא אל שהוא י"א דאהיה ליודי"ן, ועוד ויה אומיות יהו, וי של ויהי עם נעם היא נעם גימטריא אֵלֶּף הֵי יוֹד הֵי עַם י' האומיות הרי אהיה יהו, **יְהוָה־יְהוָה** אהיה הכל היה הוה ויהי **אֱלֹהֵינוּ** תקוף ובעל היכולת ובעל הכוחות כולם יהו"ה גימטריא מילוי ב"ן וד ה ו ה. **אלהינו** גימטריא ג' מילואים דע"ג ס"ג מ"ה וד י יו י, וד י או י, וד א או א, **עֲלֵינוּ** גימטריא רבוע ס"ג יוד, יוד ה, יוד ה, יוד ה, יוד ה ואו ה.

וּבַמַּעֲשֵׂה גימטריא ת"ך שהוא אל זא"ת ז"ש, והוא מספר י' פעמים מ"ג דמ"ה שזי' ספירות דיצירה,

יהוה, יוד הא ואו הא, יוד ואו דלת, הא אֵלֶּף, ואו אֵלֶּף, ואו הא אֵלֶּף, **יְיָנוּ** גימטריא יה אדני **כּוֹנֵנָה** [אומיות כונן] גימטריא רבוע אדני, א אה אדני אדני, ור"ת ידנו כוננה גימטריא ל', הס ל' פעמים י"ד שזי' פעמים מ"ג הנ"ל [שיש בכל מ"ג אומיות ג"פ י"ד אומיות הרי ל'], **עֲלֵינוּ** גימטריא רבוע ס"ג.

סדר אמירת קטורת להאריו"ל

וּבַיְעָשֶׂהָ [אותיות] ועש של ומעשה הם אותיות עשו, ונשאר [אותיות]
 מ"ה, ועי"ו נמתק [עשו] צמספרו, שהוא גימטריא רצוע ע"ב, כזה
 יוד, יוד, יוד, יוד, יוד, יוד, יוד, יוד [גימטריא קפ"ד, ועס י'
 אותיות הוא קצ"ד, וצ' פעמים אלהים עם י' אותיות גימטריא קפ"צ
 גימטריא יעקב [הרי קצ"ד וקפ"צ גימטריא עש"ו], יָדְיָדָו גימטריא יה
 אד"ני כוֹנֵנֵהוּ [אותיות] כונו גימטריא קכ"ו שהוא ג' פעמים מ"ב [אותיות],

אחד מע"ב דאגילות כזה
 יהוה, יוד, הי ויו, הי, יוד, ויו דלת, הי יוד, ויו יוד, ויו הי יוד,
 אחד מס"ג דצריאה כזה
 יהוה, יוד, הי ואו, הי, יוד, ואו דלת, הי יוד, ואו אקף, ואו הי יוד,
 אחד ממ"ה דיצירה כזה

יהוה, יוד, הא, ואו, הא, יוד, ואו דלת, הא אקף, ואו אקף, ואו הא אקף,
 וזהו כוונתו [אל העשיה צקוד ה' אחרונה שפעלה אל הו', וזה] הו. גם יש
 צפסוק זה ה' פעמים נ"ו, גימטריא מנצפך [העולים כמספר] פ"ר גזרות,
 ונמתקים ע"י צ"פ אל הנ"ל של ויה"י ושל ומעש"ה [הראשון] כנ"ל.

יְעֹבֵב בַּסֶּתֶר עֲלֵיוֹן. בִּצְלַל עֵשֶׂה יִתְלוֹן: אָמַר לַיהוָה וְאֶתֵּהּ
 יִתְלוֹן יִתְלוֹן אֵתֵּהּ בִּצְלַל עֵשֶׂה יִתְלוֹן אָמַר לַיהוָה וְאֶתֵּהּ
 בּוּ: כִּי הוּא יִצְיַקָּךְ מִפּוֹחַ יְקוֹשֵׁ. מִדְּבַר הַדּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ
 יִסָּר קָךְ וְתַזֹּת כְּצִפּוֹ תַזֹּסֵה. צִנָּה וְסוּחָרָה אָבָתוֹ: לֹא
 תִירָא מִפּוֹחַ קְלִיָּה. מִזֹּזֶן יָעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאַפְל
 יִהְלַךְ. מִקִּטְבַּ יַשׁוּד צָהָרִים: יִפֹּל מִצְדֶּךָ אֶקָּךְ וְרַבָּה
 מִיִּמְיֹנָךְ. אֶקָּךְ לֹא יִצֵּשׁ: יְכוּן צִס"ת אִלֶּךְ לֹא יִגַּשׁ שֶׁהוּא שִׁב"א
 ועס ג' אותיות והכולל גימטריא שב"ה, כדי להעלות הש"ך ניזונות ע"י שם
 יִגֹּל, שהם אותיות הסמוכות לס"ת אִלֶּךְ לֹא יִגַּשׁ, והוא חזי שם של יִגֹּל פִּזְק.
 רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט. וְשָׁלַמַּת רִשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אֲתֵהּ
 יִתְלוֹן יִתְלוֹן אֵתֵּהּ בִּצְלַל עֵשֶׂה יִתְלוֹן אָמַר לַיהוָה וְאֶתֵּהּ
 תִּאָּנֵה אֶקָּךְ רִעָה. וְנִגְעַל לֹא יִקְרָב בְּאַהֲלְךָ: כִּי מִלֹּאכָיו

יִצְוֶה לָךְ יכוּן נַס יוֹהַר שְׁהוּא ס"ת כִּי מִלֵּאמְרוֹ יוֹהַר לָךְ לְשִׁמְרָךְ
 בְּכָל הַרְכִּיבָה יכוּן נַס כִּלְךָ שְׁהוּא ס"ת לְשִׁמְרָךְ כָּל דְּרִכְךָ: עַל
 כַּפִּים יִשְׁאוּנָה. פֶּן תִּגְזֹף בְּאַבְן רִגְלֶךָ: עַל שִׁחַל וּפְתָן
 תִּדְרָךְ. תִּרְמַס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי וְשִׁק וְאַפְלִטָהוּ.
 אֲשַׁלְּבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲלֶהוּ. עֲמוּ אֲנֹכִי בְצָרָה.
 אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ: אֲרַךְ יָמִים אֲשִׁבִיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ
 בִּישׁוּעָתִי: אֲרַךְ יָמִים אֲשִׁבִיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

רְבוּן הָעוֹלָמִים גָּלוּי וְיִדְוֶע לִפְנֵי כֶסֶף כְּבוֹדָךְ אֲשֶׁר מֵהַת הַדִּין
 מִתּוֹחָה עָלֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ. וּבְאֵנוּ לְחֹלּוֹת אֶת פְּנֵיךְ שֶׁתִּעָצֵר
 הַמַּגֵּפָה וְהַמִּשְׁחִית מֵעֲלֵינוּ. וְלֹא תִתֵּן הַמִּשְׁחִית לְבֹא אֶל בְּתֵינוּ.
 וְרוּחַם עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְקַבֵּל
 בְּרוּחִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כַּעֲנִן שֶׁנֶּאֱמַר תְּכוּן תְּפִלָּתִי קִטְרַת
 לִפְנֵיךְ מִשְׁאֵת כַּפֵּי מַנֹּחֶת עָרֵב: וְכִמוּ שֶׁקַּבֵּלְתָּ קִטְרַת הַסַּמִּים שֶׁהַקָּטִיר
 לִפְנֵיךְ אֶהְרֵן הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר הוֹחֵל הַגֵּגֶף בָּעָם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֵד בֵּין
 הַמִּתֵּים וּבֵין הַזֹּהִים וַתִּעָצֵר הַמַּגֵּפָה: וְכִמוּ שֶׁנֶּאֱמַר בְּפִינְחוֹס וַיַּעֲמֵד
 פִּינְחוֹס וַיַּפְלֵל וַתִּעָצֵר הַמַּגֵּפָה: וְכֵן בְּדוֹר וּבֵין שָׁם דוֹר מַזְבִּיחַ לַיהוָה
 וַיַּעֲלֵךְ עֹלֹת וּשְׁלֵכִים וַיִּעֲתֵר יְהוָה יֵאֱהָרֵנוּ אֲדוֹן הַכֹּל לְאָרֶץ
 וַתִּעָצֵר הַמַּגֵּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל: כִּי אֶתָּה אֲבִינוּ וְכָךְ תִּלְווֹת עֵינֵינוּ.
 רַפָּאֵנוּ יְהוָה יֵאֱהָרֵנוּ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעֵהָ כִּי תִהְלָתֵנוּ אֶתָּה.
 שְׁכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ וְהִסִּיר יְהוָה יֵאֱהָרֵנוּ מִמָּךְ כָּל חֲלֵי וְכָל
 מַדוּי מִצָּרִים הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעֵת לֹא יִשְׁיָמֻם בָּךְ וְנִתְנָם בְּכָל שְׁנָאָךְ:
 לַיהוָה יֵאֱהָרֵנוּ הַיִּשְׁוֵעָה עַל עִמָּךְ בְּרַכְתֶּךָ סִלָּה: וְנֶאֱמַר וְשִׁוַּט
 אֶתוֹ עַל יַרֵךְ הַמַּזְבִּיחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה יֵאֱהָרֵנוּ אֲדוֹן הַכֹּל וְנִרְקוּ בְּנֵי
 אֶהְרֵן הַכֹּהֲנִים אֶת דְּמוֹ עַל הַמַּזְבִּיחַ סָבִיב:

וַיְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ יְהוָה יֵאֱהָרֵנוּ אֲדוֹן הַכֹּל אֲלֵהֵנוּ אֲלֵהֵנוּ וְאַלְהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיַּעֲלֶה אֲמִירַת הַקִּטְרַת הַזֹּאת לְרִיחַ נְיֻחוֹת
 לִפְנֵי כֶסֶף כְּבוֹדָךְ וַיִּחַשֵׁב כָּאֵלוּ פְּנֵינוּ כָּל הַפְּנוֹת הַרְמוּזִים בְּסַמְמֵי
 הַקִּטְרַת עַל דַּעַת הָאָרֶץ הַקְּדוּשָׁה זְכוּר לְטוֹב וְעַל דַּעַת כָּל הַצְּדִיקִים
 וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּכָל דוֹר וְדוֹר אָמֵן סִלָּה וְעֵד:

סדר מ"ב מסעות

במסעות בניי היו מבררים ומעלים ניצוצות בשם מ"ב

כתב צספר אמת ליעקב [להגה"ק ר' יעקב ניניו זיע"א] צקונטרס "שפת אמת" דף קכג, צסס הגדול מוהרי"א ז"ל צספר הקדוש נחל קדומים צפרשה זו, וזה לשונו, ונקרא מסעות על שם שהיו מקיעי"ן מסועו"ת, ומצרי"ן ניצוצות הקדושים צין צדרך הילוכס וצין צחנייתס, והיו מוילי"ן לאור ניצוצות הקדושים, והמסעות הם מ"צ כנגד שם מ"ב, וכל שם מ"צ הוא להעלות עד כאן, וכן כתב רצינו [האר"י] ז"ל צכמה מקומות, דאי אפשר להיות שום עליית העולמות והצירורים אלא על ידי שם מ"צ הנזכר.

התרגום מרחיק הקליפה שלא תתאחו בקדושה

עוד נקדים מה שאמר רצינו [האר"י] ז"ל צשער המצוות צכוונת התרגום, שהתרגום הוא אחריו שצקדושה והמקרא הוא הפנים, ונדע דהקליפה נאחזת צאחוריים, וכוונת הקריאה הוא כדי לצרר שלא יתאחו צקדושה, וכן כתב צשער הכוונות צכוונת הקדיש דנתקן צלשון תרגום מטעם זה.

החולי בא מניצוצות שלא נבררו

עוד נודע מה שאמר רצינו [האר"י] ז"ל צשער הכוונות והציא דצרו הרצ משנת חסידים צמסכת תיקון המגפה, דחולי זה צא מצירורי ניצוצות הקדושים שלא נצברו כל הצורך, ואלו הקליפות שלא נצברו הם המכים צמגפה לאדם צר מינן יע"ש.

קריאת המסעות בלשון תרגום וכוונת שם מ"ב מעוררים הבירור

בראוי ומעלה הניצוצות לקדושה

ומעתה מנינו טעם לשבח איך על ידי קריאת המ"צ מסעות יכולה היא שתגן אלף המג"ן לינצל מדצר ומגפה, והוא דמאחר דחולי זה צא מכח שלא הוצררו ניצוצות הקדושות אס כן על ידי קריאת המ"צ מסעות אלו שעל ידם עשו ישראל כמה צירורים, ועל ידי הקריאה מתעורר אותו הצירור מחדש, על דרך מה שאמר רצינו [האר"י] ז"ל צספר הכוונות, צכוונת אל נקמות ה' שאנו אומרים צכל יום צזמירות, דצריך לכיון לשאלו נקמת עשרה הרוגי מלוכה, ועל ידי זה מתעורר אותו הצירור שעשו העשרה הרוגי מלכות צאותה עשה מחדש, כן על ידי קריאה זו של מ"צ מסעות מתעורר אותו הצירור מחדש, ומה גם על ידי כוונת השם מ"צ שהוא להעלות הצירורים, ועוד צה על ידי קריאת התרגום שגם הוא לצרר, נמצא דיש לנו תלת סמכי קשוט כדי לעשות הצירור, וכיון דנעשה הצירור ממילא רוחא דניצול מהמגפה כיון דהא צהא תליא, זה נראה לעניות דעתי שהוא טעם נכון, עד כאן לשונו.

אמירת המ"ב מסעות בערבי פסחים

ובתב צקונטרס היחילי לימוד לערצ פסת וזה לשונו, כתבו המקובלים ז"ל

כדי להנצל האדם ממקרים רעים וצפרט מחולי המגפה צר מינן יועיל מאד אמירת המסעות, כמ"ש הרצ זבח פסת, מאמר תמוה ונפלא בשם הפליאה מה שכתב המקובל מאוסטרופולי ז"ל לאמרו צומן המגפה וכו', ואנכי חזון הרציתי ככתבי הקדש למוהר"ח פונטרמולי ז"ל בספר הקדוש פתח הדציר (חלק יו"ד סימן קי"ו), ולהרצ קרבן פסח ז"ל, וכשאני לעזמי, יען ראו ראיתי סדר המסעות פְּרִיָס למאכל ועליהם לתרופה, מה גדלה תועלת למוציאיהם צפה אחר ההעתקה יפטירו בשפה [ובפרט בערבי פסחים], וסודם הרם והנשגב להנצל מכרת דיומי וממיתה חטופה וקטופה, לזאת לקטטים והנפתי אותם תנופה ולהציאם על מזבח הדפוס נפשי נכספה. עד כאן לשונו.

סדר מ"ג מסעות שלפנינו נסדר מספר "כסף הכיפורים" להרה"ק ר' אביגדור עזריאל צעל מחבר ספר "זמרת הארץ", תלמיד הרש"ש זיע"א. וזה לשונו, כדי להנצל האדם ממקרים רעים, וצפרט מחולי המגפה, יועיל מאד אמירת המסעות, ולכן נוהגים צערב פסת ללמוד קריאה זו.

אֲנִי כִּד יִשְׂרָאֵל מִרְעֻבִּים לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְסִפְתָּ אוּ לְקַחְלָתָהּ אוּ לְמִסְרוֹת. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דֵּעֵמִיָּה דֵּינְטְלוּן לְסִפְתָּ :

בְּכֹחַ מִסְפַּת לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְאֵתָם אוּ לְחַצְרוֹת אוּ לְתַרוּחַ אוּ לְעֵצִין גְּבַר. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דֵּעֵמִיָּה דֵּינְטְלוּן לְאֵתָם :

גְּדוּלַת מֵאֵיתָם לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְפִי הַחַיִּירֹת אוּ לְרַמְזֵן פְּרִיָס אוּ לְעֵבְרָנָה אוּ לְהַרִי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דֵּעֵמִיָּה דֵּינְטְלוּן לְפִי הַחַיִּירֹת :

יְמִינָר מִפִּי הַחַיִּירֹת לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְמַרְה אוּ לְתַנּוּת אוּ לְעֵרְבַת מוֹאָב. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דֵּעֵמִיָּה דֵּינְטְלוּן לְמַרְה :

תתיר ^{תתיר} במִּזְבֵּחַ לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְאֵילָם אוֹ לְמִקְהָלוֹת ^{צִדְקָתָר} אוֹ לְעֵלְמוֹן הַבְּלֹתִימָה. ^{צִדְקָתָו} וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּימָה דִּינְטְלוּן לְאֵילָם :

צִרְרָה ^{צִרְרָה} מֵאֵילָם לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לִים סוּף אוֹ לְחַשְׁמִנָּה ^{קַבֵּל} אוֹ לְפִנְזָן אוֹ לְעֵי דְעֵבְרִים. ^{קַבֵּל} וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּימָה דִּינְטְלוּן לִים סוּף :

קַבֵּל ^{קַבֵּל} מִים סוּף לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְמִדְּבַר סִין אוֹ לְחַרְדָּה. ^{רְחִימִי} וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּימָה דִּינְטְלוּן לְמִדְּבַר סִין :

רְגֵת ^{רְגֵת} מִמִּדְּבַר סִין לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְדַפְקָה אוֹ לִיטְבָתָה. ^{עֵמֶר} וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּימָה דִּינְטְלוּן לְדַפְקָה :

עֵמֶר ^{עֵמֶר} מִדַּפְקָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְאֶלוֹשׁ אוֹ לְרִסָּה ^{שְׁמֵרָם} אוֹ לְאֵבֶת. ^{שְׁעִתָו} וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּימָה דִּינְטְלוּן לְאֶלוֹשׁ :

שְׁעִתָו ^{שְׁעִתָו} מֵאֶלוֹשׁ לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְרַפִּידָם אוֹ לְהַר שְׁפָר ^{טַהֲרָם} אוֹ לְבַנֵּי יַעֲקֹן. ^{טַהֲרָם} וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּימָה דִּינְטְלוּן לְרַפִּידָם :

טַהֲרָו ^{טַהֲרָו} מִרַפִּידָם לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְמִדְּבַר סִינֵי אוֹ לְקַבְרֵת הַתְּאֹוָה אוֹ לְחַר הַגְּדָד. ^{טַהֲרָו} וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּימָה דִּינְטְלוּן לְמִדְּבַר סִינֵי :

גורא ממדבר סיני לא ידעון אי ינטלון לקברת התאזה
 או לזר הגדוד. ופקיד מדברנא העמיה דינטלון
 לקברת התאזה :

גז מקברת התאזה לא ידעון אי ינטלון לזיצרת או
 לתרוז או לעצין גבר. ופקיד מדברנא העמיה
 דינטלון לזיצרת :

גבור מוזיצרת גטלו לרתמה :

דורשי מרתמה לא ידעון אי ינטלון לרמן פרץ או לעברנה
 או להרי העברים. ופקיד מדברנא העמיה דינטלון
 לרמן פרץ :

יחודר מרמן פרץ גטלו ללבנה :

כבבת מקבנה לא ידעון אי ינטלון לרסה או לאבת. ופקיד
 מדברנא העמיה דינטלון לרסה :

שמרם מרסה לא ידעון אי ינטלון לקהלתה או
 למסרות. ופקיד מדברנא העמיה דינטלון
 לקהלתה :

ברכס מקהלתה לא ידעון אי ינטלון להר שפר או לבני יעקן.
 ופקיד מדברנא העמיה דינטלון להר שפר :

טהרם מיהר שפר גטלו לזרדה :

רוחמי מִזְחָרָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְמִקְהֵלֹת אוּ צְדָקָתָךְ לְעֵלְמוֹן הַבְּלֹתִימָה. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּהּ דִּינְטְלוּן לְמִקְהֵלֹת : צְדָקָתְךָ

בְּמִקְהֵלֹת לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן כְּתוּבֹת אוּ לְעַרְבַת מוֹאָב. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּהּ דִּינְטְלוּן כְּתוּבֹת : דְּעַלְמוֹת

בְּתוּבֹת לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן כְּתוּרוֹ אוּ לְעֵצִין צָבָר. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּהּ דִּינְטְלוּן כְּתוּרוֹ : תְּמִיד

בְּתוּרוֹ נְטָלוּ לְבִמְתָקָה : גְּמֻלָּם

בְּמִתְקָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְחֵשְׁמֵנָה אוּ קְדוּשַׁתְךָ לְפִנּוֹן אוּ לְעֵי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּהּ דִּינְטְלוּן לְחֵשְׁמֵנָה : חֲסִין

מִזְחָשְׁמֵנָה נְטָלוּ לְבִמְסָרוֹת : קְדוּשָׁתְךָ

בְּמִסָּרוֹת נְטָלוּ לְבִנְי יַעֲקֹן : בְּרוּב

בְּבִנְי יַעֲקֹן נְטָלוּ לְחֹזר הַגְּדוּדָה : טוֹבֵר

מִזְחֹזר הַגְּדוּדָה נְטָלוּ לְיִטְבָּתָה : זָהֵל

מִיִּטְבָּתָה לֹא יִדְעוּן אִי יִנְטְלוּן לְעֵבְרָנָה אוּ לְהַרִי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מִדְּבַרְנָא דְעַמִּיּהּ דִּינְטְלוּן לְעֵבְרָנָה : עֲדִתְךָ

מִעֵבְרָנָה נְטָלוּ לְעֵצִין צָבָר : יְחִיד

גִּמְלוֹת מֵעֵצִים גָּבַר זָטְלוּ לְקֹדֶשׁ^{לעמר} :

לְעֵמֶר מִקֹּדֶשׁ זָטְלוּ לְהֵר הָהָר^{פנה} :

פְּנֵה מִהֵר הָהָר זָטְלוּ לְצִלְמַנָּה^{זוכרי} :

זֹכְרֵי מִצְלַמְנָה לֹא יִדְעוּן אִי יִזְטָלוּן לְפִנּוֹן^{קדושתר} אוּ לְעֵי הָעֲבָרִים^{קבל} .

וּפָקִיד מִדְּבַרְתָּא דְעַמִּיּה דִּינִזְטָלוּן לְפִנּוֹן^{קדושתר} :

קְדוּשֵׁתְךָ מִפִּנּוֹן זָטְלוּ לְאֵבֶת^{שועתנו} :

שְׁוֵעַתְנוּ מֵאֵבֶת זָטְלוּ לְעֵי הָעֲבָרִים^{קבל} :

קָבַל מֵעֵי הָעֲבָרִים זָטְלוּ לְדִיבּוֹן גָּד^{ושמע} :

וּשְׁמַע מִדִּיבּוֹן גָּד זָטְלוּ לְעֵלְמוֹן דְּבִלְתֵימָה^{צעקתנו} :

צִעְקַתְנוּ מֵעֵלְמוֹן דְּבִלְתֵימָה זָטְלוּ לְהָרֵי הָעֲבָרִים^{יודע} :

יֹדֵעַ מִהָרֵי הָעֲבָרִים זָטְלוּ :

תַּעֲלוּמוֹת לְעֶרְבַת מוֹאָב עַל יְרֵחוֹ יְרֵחוֹ :

אֲנָא בְּכוּחַ גְּדֻלַּת יְמִינֵךָ . תַּתִּיר צְרוּרָה :

קָבַל רַצַּת . עֲמַךְ שִׁגְבָנוּ . טַהֲרָנוּ זֹרָא :

גָּא גְבוּר . דּוֹרְשֵׁי יוֹזְדֵךָ . כְּבַבַּת שְׁמֵרִם :

בְּרַכִּים טַהֲרִם . רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ . תַּמִּיד גְּמִלִם :

וְחִסִּין קְדוּשָׁה . בְּרוּב טוֹבְךָ . גְּהַל עֲדָתְךָ :

יֹזִיד גְּאָה . לְעַמֶּךָ פְּנֵה . זֹכְרֵי קֹדֶשְׁתְּךָ :

שְׁוֵעַתְנוּ קָבַל . וּשְׁמַע צִעְקַתְנוּ . יֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת :

בְּלַחַשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

אבנא יתין
קרע שטין
גגד יכיש
בטר צתג
חקרב טצע
גיל פדק
שקו צית

ליקוטי שמות והנהגות

והסימן, בזמן מגפה, מלת ברוך כזד על המצטא, כי ברוך הוא חיים ממש. ויתפלל ויצרך להשם בשמחה ובלב טוב, ויכוין יודי הי ואו הי ודיאוי, ושם אד"י מאה אדנים, יכוין שם יוי יג"י, וזוה מעלה הנלוין שנקליפה, צסוד ממות לחיים.

תיקוני היסוד

שורש המגפה, צא מחטא קרי לצטלה, והשומר צריתו ינלל מזה, על כן [צריך] מאוד לעשות תשובה ותקונים על זה בשמחה, שמירות שבת קודש, ולהרבות צדקה והבנסת בלה וגמילות חסד. כי כל מלקין קדמאין היו מפגס זה שינאו צלתי תיקון כנודע. והפוגס צריתו, מחדש שצירות הכלים, וגורס מיתה ומגפה, על כן להרבות צמנות הנזכרין בשמחה רבה ובלב טוב וצמסירות נפש.

המשבת פרנסה ושובע

ובהברח כשנתצרך צרורי נלוין, אינס נגמרים להתצרך עד שיהיה צגמר הצירור מגפה כמו שהיה צמנרים, אלא שהפכו הקצ"ה צרוב רחמיו על המנרים לנגף את מנרים, להמית הקליפות והרע, כשנסתלק מהם השפע מתים צרע. וכן להיפק, בי יהיב רחמנא שובע לחיים יהיב (פענית ח ע"צ). ועיקר להמשיך שצע על הקדושה וצרכה ושפע, ואז מתים הקליפות והרע.

ואחר ימי הפסח והעומר צגמר הצירור, שלא יהיה מגפה חלילה, ואנחנו מקריצין מנחה חדשה ליהו"ה, זי"ן פעמים חיים צמספר השוה, שעולין זי"ן מלכים דמיתו, [להפוך] ממות לזי"ן פעמים חיים. והוא עצמו מנחה ששלח יעקב ליוסף שם נורא צד"צ"ל"ש, ממונה לשמור מן המגפה, שהוא [ראשי תיבות] צרי דצש נכחת לט בטנים שקדים. השם צד"צ"ל"ש כמספר מנחה חדשה ליהו"ה הניקרב צצצועת צגמר הצירור, לשמור אותנו מן המגפה להמשיך זי"ן פעמים חיים צמספר השוה, והיה צא לחס חמץ מספר רי"ו הנודע, לשרוף החמץ ולהכניעו שלא יגרוס מיתה, כי הוא מסטרא דמותא. וצחקרצו על המוצח צאכילות כהנים עם הכצשים, נמתק ועולה עד שורש הצירור הטוב דעת עליון דעתיקא, ונהפך ממות לחיים.

התורה היא חיים לישראל

והש"י צרוב רחמיו, אחר הצירור של מנרים וימי העומר, נתן להם התורה של עץ החיים. וינאה נשמתם צקצלת התורה, והתורה החיה אותם, וכש אמרו 'קרב אתה ושמע' וצאו וירדו לטטרא דנוקצא, לא נשמרו מן המגפה צסוף, שנאמר (שמות לב לה) 'ויגף יהו"ה את העם על אשר עשו את העגל'. ולכן יוחר מאוד לדבק נפשו בעת המגפה בסודות התורה בזהר ובתקונים ובגמרא, שהוא עץ החיים ממש חיים על כל ישראל.

ליקוטי שמות והנהגות

גז

ואתה תכוין על סוד צרי דבש נבאת לט בשנים שקדים, שמספרם צמספר השוה עם שם אַזְקָתֶם פֶּסֶתֶם פֶּסֶפְסִים דְיוֹזִיסִם שם היוצא מצרכת כהנים, הממשיך שוצע ושפע קודש וצרכה אף צגלות מן השכינה והקדושה אל ישראל עם הקודש, וכי יהיז רחמנא שוצעא לחיים קיהיז.

וב"ז זה שלח יעקב אל יוסף, להצילו מן הצרורים רעים, להמשיך עליו השכינה ע"י שם צִדְצִלְבֵשׁ שמספרו ע"כיצה יהו"ה אדו"ל, והוא המושכת זי"ן פעם חיים על בני ישראל, ולכן בכל זמן המגפה צר מינון, אל יליזו מעיניך שם צִדְצִלְבֵשׁ המושך חיים.

השמירה בקריאת שמע

ואתה כוין לנך אל השמות היוצאין מפסוק זה של ישראל אציהס' שם צִדְצִלְבֵשׁ, ומלופו קהסבמגת פגמכאר רוטא זעורירון, שהם עולים צמספר השוה כי תשא את ראש בני ישראל. ולכן נאמר ולא יהיה בהם נגף, כי שמות אלו מצריחין מוזיקין קליפות והורג אותם, וכן בכל יום צברין צרורין חדשים.

ובדי שלא יזוק צמגפה, אנו קורין בכל יום שני פעמים שמע ישראל יהו"ה אליהנו יהו"ה אחד, מספר השוה של שמות צִדְצִלְבֵשׁ קהסבמגת פגמכאר רוטא זעורירון, המצדיל ומפריש מוזיקין וממית אותם כנודע מגמרא וממרן האר"י. וחז"ל תיקנו לומר שני פעמים שמע צבוקר ושני פעמים שמע צערב, להצריח המוזיקין צבוקר וצערב, ולהמית אותם שלא יזיקו, וכל זה מתוקף הגלות תיקנו שיהיו נשלמים השמות צבוקר וצערב, להמשיך חיים עלינו ועל כל ישראל אמן.

ובעת צעקצות משיחא סוף הצרור, מתגצר המגפה צר מינון, על בן יזהר להיות בשמחה ובלב שמח במדות טובות ואהבת ריעים ואהבת ישראל, 'סעדני ואושעה' (תהלים קיט קיז) בסעודת מצוה של ריעים, לדבר דברי תורה ויראה ובדביקות התורה, או [ילך] אל חכם וצדיק. וימשיך חיים על עצמו ועל ישראל בקריאות 'שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד'. וצוה יתהפך המגפה להמית הקליפות והרע, וחיים על ישראל אמן.

ויבויז צסס 'יוד' ה'ה' ו' ה'ה' בכל השמות שמוכיר, שהוא שורש צרור הטוב והחיים, ויכוין ' פעם יוד, ה' פעם ה'ה, ו' פעם וו, ה' פעם ה'ה, מספרו שבע, להמשיך שבע רצון וחיים.

תהלים פרק צו

סגולת אמירתו בזמן מגיפה חלילה יאמרהו שלוש פעמים ביום (שימוש תהלים המיוחס לרב האי גאון).

כבוד השי"ת כשיתגלה לעתיד לבא

שִׁירוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹת וְיִהְיֶה
 שִׁירוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹת וְיִהְיֶה
 לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל הַיְיָ הוֹת וְיִהְיֶה
 לְיוֹם יִשְׁעֹתוֹ: סִפְרוּ בְּצִוִּים כְּבוֹדוֹ. בְּכֹל הָעַמִּים
 זַפְּלֹאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה וְיֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל וּמִהַלֵּל
 מְאֹד. זֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי
 הָעַמִּים אֱלִילִים. וְיֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל שָׁמַיִם
 עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו. עֹז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
 הָבוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבוּ
 לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה
 יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל כְּבוֹד שִׁמּוֹ. שְׂאוּ מַנֹּחֶה וּבֹאוּ
 לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל
 בְּהַדְרַת קִדְשׁוֹ. וְחִילוֹ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ: אָמְרוּ
 בְּצִוִּים יְהוָה וְיֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל. מִלְּךָ. אֵף תִּכּוֹן תֵּבֵל
 בַּל תִּמּוּט. יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: יִשְׁמְחוּ
 הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ. יִרְעַם הַיָּם וּמִכְאוֹ: יַעֲלֶז
 שָׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ. אִזְ יִרְנְנוּ כָּל עֲצֵי יַעַר: לְפָנֵי
 יְהוָה יֵאֱהָרֹנְהוּ אֲדוֹן הַכֹּל כִּי בָּא כִּי בָּא לְשִׁפְטַת
 הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאֱמוּנָתוֹ:

תהלים פרק צח

סגולת אמירתו להקל על אנשי עירו ממוגפה (שימוש תהלים קדמון).

גודל השמחה של עתיד

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה יֵאָדְוָהי אֲדוֹן הַכֹּל הִתְהַלַּח וַיִּהְיֶה שִׁיר חָדָשׁ.
 כִּי זָפְקָאוֹת עָשָׂה. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמֵינוֹ
 וַיִּרְוַע קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יֵאָדְוָהי אֲדוֹן הַכֹּל הִתְהַלַּח וַיִּהְיֶה
 יִשְׁוֹעָתוֹ. לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גָּלָה צְדָקָתוֹ: זָכַר וַחֲסֵדוֹ
 וַאֲמוֹנָתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל. רָאוּ כָל אַפְסֵי אֶרֶץ אֵת
 יִשְׁוֹעַת אֱלֹהֵינוֹ: הָרִיעוּ לַיהוָה יֵאָדְוָהי אֲדוֹן הַכֹּל וּבְעַל הַיְכֹלֹת וּבְעַל הַכּוֹחֹת כּוֹכָב
 כָּל הָאָרֶץ. פָּצְחוּ וּרְצְנוּ וְזָמְרוּ: זָמְרוּ
 לַיהוָה יֵאָדְוָהי אֲדוֹן הַכֹּל הִתְהַלַּח וַיִּהְיֶה בְּכִזּוֹר. בְּכִזּוֹר וְקוֹל
 זָמְרָה: בְּחַצְצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר. הָרִיעוּ לְפָנָי
 הַמִּקֵּץ יְהוָה יֵאָדְוָהי אֲדוֹן הַכֹּל הִתְהַלַּח וַיִּהְיֶה: יִרְעֵם הַיָּם וּמִלְאוּ.
 תַּיִבַל וַיִּשְׁבְּי בָהּ: גְּהָרוֹת יִמְוָאוּ קָף. יַיְחַד הָרִים
 יִרְצְנוּ: לְפָנָי יְהוָה יֵאָדְוָהי אֲדוֹן הַכֹּל הִתְהַלַּח וַיִּהְיֶה כִּי בָא לְשִׁפְטֵי
 הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט תַּיִבַל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

תפילה להצלחה מרבנו תם זיע"א

תפילה זו קבלה מרבנו תם, האומרה בכל יום אני ערב בדבר שלא יארע לו שום פגע רע כל אותו היום ויצליח בכל דרכיו (יוסף אומץ סי' תפד)

בְּבִקְשָׁה מִכָּאֵל וּגְבֻרֵי אֵל וּרְפָאֵל. שְׁתַּעֲמְדוּ בְּתַפְלָה.
 בְּבִקְשָׁה וּבְתוֹחֲוֵנִים לְפָנָי מִקֵּץ מַלְכֵי הַמַּמְלָכִים
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׂאֲצִלְיוֹ בְּכָל דְּרָכֵי וּבְכָל מְקוֹם שְׂאֲנֵי
 הוֹכֵר. הֵן מִלְּסֻטִּים שְׂלָא יִיקוּנֵי. הֵן מִשְׂדֵּיִן. הֵן מִכְּלִיזִין.

תפילות שונות

הֵן מֵאִישׁ וְאִשָּׁה מִכָּל דָּבָר רָע. הֵן מִזֶּחֶב וְדָבָר. הֵן מִרְעֵב הֵן מִכָּל פְּרֻעָנוֹת הַהוֹלְכִים וּבָאִים לְעוֹלָם. מִן הַכָּל יִצְלַנִי יְהוָה ^{יֵאֱדָרְנָהּ} אֱדָרְנָהּ ^{אֵדוֹן הַכֹּל הַזֶּה הוּא וְהוּא} אֵדוֹן הַכֹּל אֱלֹהֵי ^{תִקַּח וּבַעַל הַיְסוּדִת וּבַעַל הַמִּצְוֹת כּוֹסֵם} יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִשְׁלְטוּ בִּי. לֹא בְגוֹפִי וְלֹא בְמַאֲדֵי וְלֹא בְזַרְעֵי:

יְהִי רִצּוֹן מִקְפְּנֵיךָ יְהוָה ^{יֵאֱדָרְנָהּ} אֱדָרְנָהּ ^{אֵדוֹן הַכֹּל הַזֶּה הוּא וְהוּא} אֱלֹהֵי ^{תִקַּח וּבַעַל הַיְסוּדִת וּבַעַל הַמִּצְוֹת כּוֹסֵם} וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. שֶׁתֵּהָא הַשְּׁעָה הַזֹּאת עֵת רִצּוֹן לְפָנֶיךָ שֶׁתִּשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי וּבִקְשֵׁתִי. יְהוָה ^{יֵאֱדָרְנָהּ} אֱדָרְנָהּ ^{אֵדוֹן הַכֹּל הַזֶּה הוּא וְהוּא} עֲבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁעָב לָנוּ אֱלֹהֵי ^{תִקַּח וּבַעַל הַיְסוּדִת וּבַעַל הַמִּצְוֹת כּוֹסֵם} יַעֲקֹב סָלָה: יְהוָה ^{יֵאֱדָרְנָהּ} אֱדָרְנָהּ ^{אֵדוֹן הַכֹּל הַזֶּה הוּא וְהוּא} עֲבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטוֹחַ בָּךְ: יְהוָה ^{יֵאֱדָרְנָהּ} אֱדָרְנָהּ ^{אֵדוֹן הַכֹּל הַזֶּה הוּא וְהוּא} הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲזֹנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ:

ג"פ הַמִּלְכָּךְ הַזֶּה אֶל אֹתִי מִכָּל־רָע יִבְרַךְ אֶת הַזְּעָרִים וְיִקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתַי אֲבִרְהֵם וְיִצְחָק. וְיִדְּוֹ לְרַב בְּקָרֵב הָאָרֶץ:

ד"פ לִישׁוּעָתֶךָ קוֹיֵתִי יְהוָה ^{יֵאֱדָרְנָהּ} אֱדָרְנָהּ ^{אֵדוֹן הַכֹּל הַזֶּה הוּא וְהוּא} לְפָרְקֶךָ סִבְרִית יְהוָה ^{יֵאֱדָרְנָהּ} אֱדָרְנָהּ ^{אֵדוֹן הַכֹּל הַזֶּה הוּא וְהוּא}:
 ד"פ זָדָּר זָרִיד יִזְדָּנוּ. וְהוּא יִגְדַּר עָקֵב:

פָּךְ אֶצְלִיחַ בְּדַרְכֵי כְמוֹ שֶׁעָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵבְרוֹ הַיַּרְדֵּן עִם יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה עִם הַכְּנַעֲנִי וְשָׁב בְּשָׁלוֹם לְאֶרְצוֹ:

תפילה לשמורה מהחיד"א ("כף אחת" אות כח)

יקרא אות ק' מאלפא ביתא (ממזמור קי"ט) קראתי בכל לב וגוי.

קְרָאתִי בְּכָל לֵב. עֲזָנִי יְהוָה ^{יֵאֱדָרְנָהּ} אֱדָרְנָהּ ^{אֵדוֹן הַכֹּל הַזֶּה הוּא וְהוּא} וְזַקְנִי אֶצְרָה: קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי. וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹתֶיךָ: קְדַמְתִּי בְּשֵׁשׁ וְאַשְׁוֹעָה. לְדָבָרךָ יוֹחֲלֵתִי: קְדַמּוֹ עֵינֵי אֲשִׁמְרוֹת. לְשִׁיחַ בְּאַמְרֹתֶיךָ: קוֹלִי שִׁמְעָה כּוֹסֵדָךְ. יְהוָה ^{יֵאֱדָרְנָהּ} אֱדָרְנָהּ ^{אֵדוֹן הַכֹּל הַזֶּה הוּא וְהוּא} כְּמִשְׁפָּטֶךָ וְעֵינֵי: קְרָבוֹ רַדְפֵי זְמָה. מִתּוֹרָתֶךָ רְוָקוֹ: קְרוֹב אַתָּה יְהוָה ^{יֵאֱדָרְנָהּ} אֱדָרְנָהּ ^{אֵדוֹן הַכֹּל הַזֶּה הוּא וְהוּא} וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֲמִת: קְדָם יַדְעֵתִי מִעֲדוֹתֶיךָ. כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתֶם:

